

De witte uil

Het is fris buiten. Er schijnt een lekker winterzonnetje en ik heb zin om er op uit te gaan. Ik doe mijn jas aan en loop naar het huis van Rebbel en Bas Bos. In de tuin ligt Hond lekker van de zon te genieten. Ik klop op de deur maar niemand doet open. Dus ik besluit om gezellig met Hond op stap te gaan vandaag. Hond wil eigenlijk blijven liggen maar besluit al snel dat het slimmer is om gewoon met me mee te gaan, bewegen is tenslotte gezond. Zo lopen we samen door het bos. Ik denk dat Bas Bos wel eens in de boomhut kan zijn die hij voor mij gemaakt heeft. Vlakbij de boomhut staat Hond stil. Hij kijkt omhoog richting één van de bomen en gromt ineens een beetje. 'Wat is er Hond? Wat zie je?' Vraag ik. Hond reageert niet en kijkt nog steeds naar de boom. Ik ga op mijn knieën naast hem zitten en probeer te ontdekken wat hij ziet. Bas Bos komt ook kijken. 'Hee Stuiter! Ik dacht al dat ik jullie hoorde'. Hij aait Hond over zijn bol maar die is nog steeds druk met staren. 'Wat is er aan de hand met Hond?' Vraagt hij. 'Volgens mij ziet hij iets in die boom daar, maar ik kan niks ontdekken' zeg ik. Ook Bas Bos gaat op zijn knieën zitten en probeert iets te ontdekken in de boom. 'Ja daar! Een uil!' Roept hij ineens. Ik volg de vinger van Bas richting de boom en inderdaad, er zit een witte uil! Wat een prachtig mooi dier. Bas Bos vertelt dat het een Velduil moet zijn, die komen wel meer voor in Nederland. Met zijn drieën kijken we nog een

poosje naar de uil tot Bas opstaat en zegt 'Kom, dan gaan we een spelletje doen in de boomhut!' Ik loop achter Bas aan en Hond sjokt achter ons aan. Als we later weer teruglopen naar het dorp, zien we de uil niet meer. Maar in het dorp vertel ik het verhaal van de uil natuurlijk aan iedereen. Heb jij wel eens een uil gezien?

